

Прем'єр-міністру України
В.Б. Гройсману
вул. Грушевського, буд. 12/2, м. Київ, 01008

Заявник: _____
прізвище, ім'я, по батькові

що проживає за адресою:
_____
_____

Шановний пане Прем'єр-міністре!

Після Революції Гідності Президентом України було затверджено Національну стратегію у сфері прав людини, а Кабінет Міністрів ухвалив План дій з її реалізації на період до 2020 р. Зокрема, підпунктом 6 пункту 105 Плану дій було передбачено **розроблення та подання на розгляд Кабінету Міністрів України законопроекту про легалізацію в Україні зареєстрованого цивільного партнерства для різностатевих і одностатевих пар з урахуванням майнових і немайнових прав, зокрема володіння та наслідування майна, утримання одного партнера іншим в разі неприцездатності, конституційного права несвідчення проти свого партнера.**

Це завдання мало бути виконано Кабінетом Міністрів ще у 2017 році. На жаль, цього не сталося, а тепер Міністерство юстиції фактично пропонує взагалі відмовитися від виконання цього пункту Плану дій, посилаючись на численні звернення, автори яких заперечують проти рівності прав для ЛГБТ і пропонують натомість ухвалення законів, які прямо суперечить Конституції та законам України, а також її міжнародним зобов'язанням. Нам дуже шкода, що український уряд готовий підтримати ці заклики та відмовитися від виконання власних зобов'язань із захисту прав людини.

Українці, які належать до ЛГБТ спільноти, є такими самим громадянами України, як і решта. Вони так само сплачують податки, теоретично мають рівні конституційні права, беруть участь у розбудові нашої країни та її захисті від російської агресії. Але на практиці вони не можуть скористатися цими правами та не є рівними з рештою громадян через відсутність відповідного законодавства. Сімейний кодекс України позбавляє одностатеві пари навіть тих прав, які мають неодружені різностатеві пари (статті 74, 91, 211). Відсутність будь-якої форми правового визнання одностатевих пар позбавляє їх всіх прав, які мають подружжя, члени сім'ї або близькі родичи, зокрема у сферах соціально-економічних питань, пенсій, успадкування, користування житлом, вирішення важливих медичних питань і права допуску до хворого близького, зайнятості, представництва інтересів і права відмовлятися від показань щодо близького родича у правоохоронних і судових органах, захисту від домашнього насильства, імміграції та отримання громадянства тощо.

Рівність прав для ЛГБТ людей вже стала засадничим принципом усього сучасного вільного світу. Переважна більшість країн Європи та Америки вже визнають або одностатеві шлюби, або цивільні партнерства. Європейський суд з прав людини вже неодноразово вказував, що відсутність законодавчого визнання будь-якої форми одностатевого сімейного партнерства порушує права людини, гарантовані Європейською конвенцією з прав людини, і не може бути аргументована "захистом традиційної сім'ї".

Я закликаю український уряд не змінювати свої зобов'язання щодо розробки законопроекту про легалізацію в Україні зареєстрованого цивільного партнерства відповідно до Плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року та виконати це завдання.

Прошу розглянути мій лист відповідно до норм Закону України «Про звернення громадян» та надати відповідь на адресу: Правозахисний ЛГБТ Центр «Наш світ», а/с 173, м. Київ, 02100

З повагою,

_____
підпис заявника

_____
дата

Я, заявник, даю згоду Центру «Наш світ» направити моє звернення до Кабінету міністрів України та отримати офіційну відповідь.
Погоджено з представником Центру «Наш світ»: *Дмитро Калінін*

_____
підпис заявника